

BĂIETELUL ȘI ȘORICEII

UNDE *a dispărut* LUNA?

TEXT ȘI ILUSTRĂȚII DE OLGA GUDYNN

Într-o zi de toamnă târzie, doi șoricei mititei și pufoși, cu codițe roz și ochișori jucăuși, rățăceau prin ploaie în căutarea unui adăpost, când o bunicuță îi văzu și se opri să-i ajute:

- Vai de mine, sărăcuții de voi! Cum ați ajuns aici?
- CHIȚ! CHIȚ! Căsuța noastră dragă, săpată adânc sub Salcia Bătrână, a ars din temelii, trăsnetă de un fulger, la ultima furtună. De-atunci, trăim într-o conservă goală și tot ce mai avem este un șirag de paste uscate și o valijoară.

— Astăzi este ziua voastră norocoasă. Nepotelul meu împlinește cinci ani, iar voi veți fi cel mai frumos cadou pentru el. Ce ziceți?

— CHIȚ! CHIȚ! Dacă e ceva de ros și pentru noi, venim cu bucurie! răspunseră șoricicii fără să stea pe gânduri și – ȚUUUȘTI – săriră în brațele bunicii.

Bunicuța îi încălzi la piept în mănușile ei de lână și porni grăbită spre casă.

Când bunica intră pe ușă, băiețelul îi sări în brațe, ca de obicei, iar când văzu șoriceii, începu să țopăie de fericire.

– Bunico! Bunico! Este cel mai frumos cadou din lume!

– Să ai mare grijă de ei! îi zâmbi bunica. Șoriceii sunt foarte isteți și jucăuși, dar și foarte mâncăcioși. I-am găsit zgribuliți într-o conservă veche. Cred că sunt tare înfomețați.

– Așa am să fac! răspunse băiețelul și îi dădu o îmbrățișare bunicii.

– De-acum încolo o să împart camera cu voi! le spuse băiețelul șoriceilor.

Apoi, îi așază cu blândețe în vagonul unui tren de lemn, pe care tocmai îl primise cadou de la părinții lui. Le puse o măsuță dintr-un Lego mai vechi, pe care așază două farfuri-oare cu tort, și le șopti:

– Pe tine o să te cheme Zbârlici, pentru că ai blănița tare zbârlită, iar pe tine, pentru că pari a fi o șoricică cochetă, o să te cheme Pufosița. Bine ați venit în vagonul restaurant! Tortul este servit!

– CHIȚ! CHIȚ! Este prima oară când primim un nume! spuse Pufosița.

– CHIȚ! CHIȚ! Și este prima oară când primim tort..., zise Zbârlici.

Șoricicii bucuroși făcură o plecăciune în semn de recunoștință și apoi înfulecară cu poftă tortul delicios.

Cât era ziua de lungă, băiețelul se juca cu micii lui prieteni, iar când se lăsa seara, se tolăneau cu toții pe dușumeaua de lemn, lângă șemineul călduros, în timp ce bunica spunea povești și le croșeta hăinuțe colorate.

